

Lange (syg), Thomsen, Zahle, Aaberg, S. Andersen (syg), Bagger, Bertelsen, Bøffen, Bervenken, Casse (syg), D. Christensen, Dahl, Dinesen, Gab, Hage, Hall (syg), Holch, Høgsbro, Ingerslev, Jagd og N. P. Jensen.

Lovforslaget vil nu være at tilstille Lands-thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Præsternes Lønning m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1354 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1257 ff.).

Udenfor de i Betænkningen opførte var intet Ændringsforslag tillet.

Formanden (Krabbe): I Listen over Ændringsforslagene i Betænkningen er udfaldet et Par Paragrafbetegnelser, idet der foran Ændringsforslag Nr. 10 skulde være anført: „Til § 7“ og foran Ændringsforslag Nr. 14: „Til § 14“.

Lovforslagets Paragrafer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Berg): Jeg tillod mig ved dette Lovforslags 1ste Behandling at kalde denne Sags Historie i Grindring. Jeg skal derfor ikke komme tilbage til at opriske dette igjen, saa meget mindre, som Enhver her i Salen har en Følelse af, at det er en gammel Sag, som har staaet paa Dagsordenen i næsten en Menneſtealder, og som dog synes at burde være moden til Afgjørelse. Det stiller sig imidlertid ikke saaledes, at man kan antage at have noget videre Haab for Diebliffet i saa Henseende, og det er derfor ikke med nogen stor Lyst, at jeg staaer her som Ordfører for denne Sag. Usikkerheden af en Reform's Gjennemførelse anerkjendes af hele Udvalget, og jeg tror, jeg tør tilføie, ogsaa af den høitærede Minister, men dermed hører Enigheden omtrent op. Den ene Side af Udvalget vil vel nok gaa ind paa de to Hovedprinciper, hvorpaa Forslaget er bygget, nemlig disse Mødelsers Inddragelse i Statskassen og Lønning i Penge, men fra den anden Side ønsker man saa Pengelømmingerne satte saa høit, at Spørgsmaalet om Fonden bliver en ren og bar Formsgag, idet det utvivlsomt vilde blive

en tom eller tilnærmelsesvis tom Fond, som det ikke var værd at strides mange Ord om. Saa-vidt jeg har forstaaet den høitærede Minister under Samtaler med ham, var han ikke utilbøielig til at forhandle Lovforslagets øvrige Dele, mulig ogsaa nogenlunde paa Grundlag af, hvad Mønstallet her har foreslaaet, men han maatte holde paa en Fond. Naar Stillingen nu er saaledes, kan man vel se, at der ikke er stor Udſigt for Lovforslaget, og da der tilmed synes at være en vis Misstemning mod private Lovforslag overhovedet, kan det jo yderligere forøge Vanſtelighederne. Med Hensyn til dette Sidste skal jeg bemærke, at jeg selv ikke er nogen Under af private Lovforslag; jeg vilde ønske, at vi havde saadanne parlamentariske Tilſtande her i Landet, at vi idetmindste i alt Væsentligt kunde være fri derfor, og at navnlig ikke større Spørgsmaal behøvede at gjøres til Gjenstand for det private Initiativ, idet saadanne Spørgsmaal naturlig vilde blive fremmede af en Regjering, som i Kraft af Folkestemningen stod ved Roret, og som derfor maatte føle den samme Trang til Reformer som Folket. Vi have ikke opfattet den parlamentariske Stilling som værende saaledes i de senere Aar, og vi ere ikke overbeviste om, at den vil blive saaledes lige ſtraa, ſkjøndt vort Haab ikke er ſvækket om, at vi engang her i Landet ville komme ind under denne konſtitutionelle Ordning, som findes andetſteds. Vi indbragte derfor dette Lovforslag for at føle de høie Faktorer paa Pulsen med Hensyn til denne Sag, saavel dette Thing som, hvis det var muligt, det andet, og Regjeringen med, om der dog ikke kunde blive en Willighed til, trods det mindre Parlamentariske i den politiske Situation, paa Grundlag af den Tilbøielighed, der er til at forhandle Sagerne, at komme til Enighed om disse Spørgsmaal og faae dem ud af Verden til Gavn for de Diemed, Lovforslaget omfatter, og til Gavn for hele vor politiske Situation. Naar saadanne større Stridsſpørgsmaal, som en meget stor Del af Befolkningen sætter stor Pris paa at faae afgjorte, kunne komme paa en god Maade ud af Verden, vilde det lette det parlamentariske Liv overhovedet. Alſaa, jeg indrømmer, at der kan være nogen principiel Begrundelse fra Regjerings og andre Sider for, at man ikke har saa stor Interesse for private Lovforslag som for Regjerings, idet de sidste aabenbart ere i parlamentarisk Henseende de mest korrekte; men den Grindring har jeg dog imidlertid ikke tænkt mig vilde være den afgjøvende, naar ikke selve Lovforslagets Indhold havde været opfattet saa forſkjelligt, at Meningerne ikke have kunnet samle sig.

Jeg skal nu kortelig fremſtille de Ændringsforslag, jeg som Ordfører er forpligtet til at omtale, idet jeg overlader de Forslag, der ere stillede af Mindretal, til nærmere Begrundelse af de cerede Herrer, der have været med til at ſtille